

Hódoscsépány, 1915. október 29. – Budapest, 1970. március 27.

Bányászcsalád leszármazottja. Elemi iskolát és két polgári osztályt végzett, majd apja foglalkozását követte. 1930-tól a királdi bányaüzemben dolgozott; csillés, segédvájár, majd vájár volt. 1940-ben részt vett az erdélyi bevonulásban, 1942–1943-ban a szovjet fronton harcolt, a Don-kanyarból tért vissza zászlóaljával. 1944 tavaszán egyik szervezője a királdi bányászok tiltakozásának, az üzemi tanács tagja lett, majd az üzemőrség tagja 1945-ig. 1944. december végén a Magyar Kommunista Párt tagja lett, a megalakult helyi szervezet vezetőségi tagja volt, munkahelyén üzemi pártvezetőségi tag és szakszervezeti elnök. 1945 áprilisában a Magyar Bányamunkások Szabad Szakszervezete országos közgyűlésén beválasztották az országos nagyválasztmányba. 1947-ben a bányászszakszervezet ózdi titkára. Két hónapos pártiskolát végzett, majd 1948-ban az MKP Borsod megyei pártbizottságában bányászfelelős, 1949-től ipari osztályvezető lett. 1951-ben elvégezte az MDP pártfőiskoláját, megválasztották a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete főtitkárának, 1966-tól elnökségi tag. 1967. januártól haláláig a SZOT elnöke volt. 1961-1965 között elvégezte a bányaiipari technikumot. 1953. május 17. és 1967. január 28. között országgyűlési képviselő, mindhárom alkalommal a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront Borsod-Abaúj-Zemplén megyei listájáról került be a törvényhozásba. 1959. december 5. és 1966. december 3. között az MSZMP Központi Bizottság tagja is volt.